

D.D. Hmyzákov

jmenuji se Tammy. Narodil jsem se v Litoměstí. Všechno to začalo mojí babkou. Když jsem byl ještě malý, rodice mi umírali. Přivedli mě do dětského domova v Hmyzákově, který leží na myslivém domácím lesu. Nemáme tam rodiče, všechno je plán a obecní výchovávatelky. Stolem ažko dětského domova je vysoká sedačka dráby malouška (takto nazýváme učebu). Naše výchovávatelky M. Burgerová je velmi přísná. Nechtela mi dovolit žádání domácí rovinatky. Mám dobré přátele, jmenují se Tammy a Malley (jsou to drogičtí). Tammy mám zhruba domácí rovinatku, jednouho klempíčku a myši. Jí jíme a nechávám klempíčku.

Jednoho večera jsem se sibi myslil do naší komplexní vlny švábe.

Najednou jsem uslyšel dětský křik. My jsme si myslíme, že jsou to ostatní děti, které si hrají venku. Myslíme jsem se! Zamkl se na námi. Tammy řekla: „Jsem v praci!“ Všechni jsem se rozhodli, že som přesídele. V rohu jsme smutki pracha a podívali jsme se.

POD NÁMI BYL POKLOP. „Co to je?“ řekl jsem. Malley opatrně prohlépl okvir. Chvíli jsme sledovali černou černou lenu. Doplňli jsme do plnění brambor. Malley řekl: „Aha! Tak všechno máme vždy tak odpornou bramburovou koči!“ Před námi byla sejmutá rukáv, černá chodba, na jejímž konci svítily rozsvícené lampy chví. Potom jsme uviděli velkou chybou. Větší jsme do chodby. Nacházíme jsme se ve velké síně. Na židli sedí svázaný chlapce, který se smýkal. „Co tu děláš?“ zeptal jsem se. Neodpovídá. „Možná by mohl, když bychom mu sundali tu pásku, co má na psu!“, řekl Malley. (Kamarádům, že jsme mu ji sundali). Chlapce řekl: „Unesla mě!“ „Ido?“ řekl jsem se. „No příce ona, M. Burgerová!“

Šíkel chlapce. Najednou uslyšeli kroky M. Burgerové. (Já a kamarádi jsme se schovali. M. Burgerová držela v ruce klempíček. Přišla ke chlapci a začala ho kopať. Už chvíli jsme vyučili s Tammy a Malley a klempíčku. M. Burgerová se otocila a blížila se ke mně a mojmu kamarádovi. Byla už skoro u nás, když v tom se připlíbil mé klempíček. M. Burgerová utkloupla na klempíčku a praskla se do klempíčku. Upadla do bludobitího lecividomí. Myslím, že su moje, mé kamarádovin a chlapci podarilo učít. Jí jsem byl

mořskou smadou' se smrdí svíkho klunyčku, ale byl rád, zí/ se rovnat se Burgenové!
Děti všecky dělaly domovu a udítaly je něho krásný D.D.

Jana Repová

Martina Jedličková

Martin Švámek

Filip Matějček